

Strijd om het Beheer over Jeruzalem

Prof. J. S. Malan, <http://www.bibleguidance.co.za/>

Vertaald uit het Afrikaans, Schriftplaatsen uit de Statenvertaling (1977), voetnoten, door M.V.

Inhoud:

De eeuwenoude strijd om het beheer over Jeruzalem is sedert het herstel van Israël weer bezig hoog op te laaien. De Heer heeft deze stad en het land Israël aan het Joodse volk gegeven, maar de vijanden van Israël (Satan en zijn misleide medewerkers) proberen het land en de stad van Israël af te nemen en ook Gods volk te verdelen. Deze strijd zal in de nabije toekomst tot grote conflicten en oorlogen leiden.

De grote eindtijdse strijd om het beheer over Jeruzalem is begonnen. Bij deze verdiepende strijd is niet slechts Israël en de PLO¹ van Jasser Arafat betrokken, maar ook al de Arabische landen in het Midden-Oosten, alsook Moslims in verscheidene andere landen, inclusief Zuid-Afrika. Uiteindelijk zullen alle natiën van de wereld bij de strijd tegen Israël betrokken worden.

Omdat de vijanden van Israël zich in een directe confrontatie bewegen met de God van de Bijbel, doordat zij de bepalingen over Israël en de stad Jeruzalem in de Bijbel negeren, wacht er voor hen een grote beschamende nederlaag in deze strijd. Hun zal toegelaten worden om tegen Jeruzalem op te trekken, maar dáár zal de Heer Zelf met hen in het gericht treden:

“Ziet, Ik zal Jeruzalem stellen [tot] een drinkschaal der zwijmeling voor alle volken rondom ... En het zal te dien dage geschieden, dat Ik Jeruzalem stellen zal tot een lastige steen voor alle volken; allen, die zich daarmee beladen, zullen gewis doorsneden worden; en al de volken der aarde zullen zich ertegen verzamelen” (Zach. 12:2-3).

Wanneer de natiën met hun legers tegen Jeruzalem optrekken, zal de Heer zijn toorn over hen uitstorten, omdat zij zullen proberen Israël uit te roeien, opdat hun land aan de vijanden zal toekomen, die daarop onrechtmatig aanspraak maken. Zij zullen daar een dure prijs voor betalen:

“Want ziet, in die dagen en in die tijd, als Ik de gevangenis van Juda en Jeruzalem zal wenden; Dan zal Ik alle heidenen vergaderen, en zal hen afvoeren in het dal van Josafat; en Ik zal met hen aldaar richten, vanwege Mijn volk en Mijn erfdeel Israël, dat zij onder de heidenen hebben verstrooid, en Mijn land gedeeld” (Joël 3:1-2).

Het land Israël en de stad Jeruzalem zijn door de Heer aan het volk Israël gegeven, en niet aan de Palestijnen (Ps. 105:9-11; Zach. 12:10). De naam van dat land is derhalve niet ‘Palestina’, wat het land van de Filistijnen betekent, en Jeruzalem is niet *Al Quds*, geen Moslimstad!

Een van de sterkste kreten in de mobilisering van soldaten voor de Moslim-*jihad* (heilige oorlog), door alle eeuwen heen, was *Al Quds* - Jeruzalem! Zij beschouwen dit als hún stad. Niettegenstaande het Israëli-PLO-vredesakkoord, is het voor de Moslims vandaag nog steeds een van de belangrijkste doelen om Jeruzalem te veroveren en te beheren.

Valse vrede

De PLO, zowel als andere Moslimlanden, vinden het niet belangrijk om in vrede te leven met ‘ongelovigen’ (niet-moslims). Voor hen is een vredesovereenkomst slechts een tactische zet om tijd te winnen voor de voorbereiding van een volgende militaire aanslag. In zijn boek *The great deception - Philistine* (1995:100-101) zegt Ramon Bennett het volgende over de valse vredesconferentie die de Moslims met hun vijanden sluiten:

“Het was Mohammed zelf die voor de Islam de strategie heeft ontwikkeld van een vredessluiting met hun vijanden, ten einde hen op een later, een meer gelegen tijdstip, militair aan te vallen. In 628 heeft Mohammed een vredesovereenkomst met de Kuriash-stam in Mekka gesloten,

¹ PLO: Palestinian Liberation Organisation (Palestijnse bevrijdingsorganisatie).

in termen waarbij zijn Moslimvolgelingen het recht kregen om bij de Kaäba in Mekka te aanbidden. Twee jaar later, toen hij meer volgelingen had en aanzienlijk sterker was, heeft hij de overeenkomst verbroken, de Kuriash-stam overvallen en al de mannelijke leden ervan om het leven gebracht.

“De overeenkomst tussen Mohammed en de ‘ongelovigen’ van Mekka is bekend als de *Vredesovereenkomst van Hudaibija*. Dit is in de Islamitische wet een model geworden voor alle overeenkomsten met niet-Moslims. Zulk een vrede is nooit permanent en moet niet langer als tien jaar duren, met de mogelijkheid van een verlenging voor een volgende tien jaar - niets meer. De Islam mag zijn oorlog tegen ‘ongelovigen’ niet voor een langere tijdperk opschorten.

“Een vredesovereenkomst maakt deel uit van het lange-termijn-oorlogsbeleid van de Islam, en maakt als zodanig deel uit van hun doel om de hele wereld aan het gezag van Allah te onderwerpen. Volgens de Islamitische rechtsvoorschriften mag een oorlog onderbroken worden wanneer dat nodig is, door een wapenstilstand van beperkte duur. Een oorlog mag echter niet door een vredesakkoord beëindigd worden - dat kan slechts door een overwinning.

“Wanneer de vijand té sterk is, zoals Israël zich al bij herhaling bewezen heeft, mag een tijdelijke vredesovereenkomst gesloten worden. De ‘vijand’ ziet dit als vrede, maar Arafat en alle Arabieren zien vrede als een zwakheid die uitgebuit moet worden. Het Israëli-PLO-vredesakkoord is dus slechts een tactische zet in een bredere militaire strategie”.

Arafat heeft zijn vrede met Israël al uitdrukkelijk vergeleken met Mohammeds valse vredessluiting. Terwijl hij overeenkomsten met Israël sluit, veracht hij hen in zijn hart en gaat onverpoosd voort met zijn voorbereidingen voor een hervatting van de gewapende strijd. Deze benadering wordt ook beschreven in de constitutie van de PLO.

Revolutionaire constitutie van de PLO

De constitutie van de PLO is een revolutionair document dat er openlijk op gericht is om tot oorlogsgesteldheid en gewapende opstand aan te zetten tegen Israël en zijn bondgenoten, bij alle volken, en zelfs kinderen. De volgende artikels werpen hierop licht:

Artikel 7. Het is een onbetwistbaar feit dat er een Palestijnse gemeenschap is die materiële, geestelijke en historische banden met Palestina heeft. Het is een nationale plicht om individuele Palestijnen op een revolutionaire, Arabische wijze op te voeden. Alle inlichtingsbronnen en het onderwijs moeten gebruikt worden om de Palestijn geestelijk én materieel zo degelijk als mogelijk van zijn land bewust te maken. Hij moet op een gewapende strijd voorbereid worden en bereid zijn om zijn bezittingen en zijn leven op te offeren om zijn thuisland terug te winnen en de bevrijding ervan mogelijk te maken.

Artikel 8. De fase in de geschiedenis waarin de Palestijnen zich nu bevinden, is er een van nationale strijd voor de bevrijding van Palestina. De conflicten tussen de Palestijnse nationale machten zijn van secundair belang en moeten gestaakt worden ten voordele van het basisconflict dat er bestaat tussen de machten van het Zionisme en imperialisme aan de ene kant, en de Palestijnse en Arabische mensen aan de andere kant. De Palestijnse bevolking - ongeacht of zij in hun nationale thuisland of in verstrooiing in andere landen zijn - is zowel individueel als in hun organisaties het nationale front voor de herwinning van Palestina en zijn bevrijding door gewapende strijd.

Artikel 9. Een gewapende strijd is de enige manier waarop Palestina bevrijd kan worden. Dit is de overkoepelende strategie en niet slechts een tactische fase. De Palestijnse Arabieren bevestigen hun vastberadenheid en onwrikbaar besluit om met de gewapende strijd voort te gaan, en hun voor een gewapende populaire revolutie voor de bevrijding van hun land te bejiveren, alsook voor hun terugkeer daarheen. Zij bevestigen ook hun recht om hier te wonen en hun soevereiniteit en zelfbeschikkingsrecht te beoefenen.

Artikel 10. Commando-acties vormen de kern van de Palestijnse populaire bevrijdingsoorlog. Dit vereist een omvattende mobilisatie van alle organisaties en opvoedkundige instel-

lingen voor de Palestijnse revolutie. Dit vereist ook eenheid in de nationale strijd tussen verschillende Palestijnse fracties, en verder tussen het Palestijnse volk en de rest van de Arabische wereld, zodat de revolutie voortgezet kan worden en naar een overwinning kan leiden.

Artikel 11. De Palestijnen hebben drie slogans: nationale eenheid, nationale mobilisatie en nationale bevrijding.

Artikel 12. De Palestijnen geloven in Arabische eenheid. Ten einde hun bijdrage te doen voor het bereiken van dit ideaal, moeten zij echter in het huidige stadium van de strijd, hun Palestijnse identiteit beschermen en bevorderen door elk plan te verwerpen wat dit ongedaan zou maken.

Artikel 13. Arabische eenheid en de bevrijding van Palestina zijn twee doelstellingen die elkaar onderling aanvullen. Arabische eenheid zal naar de bevrijding van Palestina leiden, terwijl de bevrijding van Palestina op zijn beurt de Arabische eenheid in de hand zal werken.

Artikel 15. De bevrijding van Palestina, vanuit Arabisch oogpunt, is een nationale plicht waardoor gepoogd wordt om de Zionistische en imperialistische agressie tegen het Arabische thuisland af te weren, en dat ook op de uitschakeling van het Zionisme in Palestina gericht is. De absolute verantwoordelijkheid hiervoor rust op de grotere Arabische natie, met al zijn mensen en regeringen, terwijl de Palestijnen in de spits van de strijd staan. De Arabische natie moet dus al zijn militaire, menselijke, morele en geestelijke hulpbronnen mobiliseren om actief met de Palestijnen samen te werken in de bevrijding van Palestina. In het huidige stadium van de gewapende Palestijnse revolutie moeten zij alle mogelijke materiële en menselijke ondersteuning bieden, en alle middelen aan de Palestijnen ter beschikking stellen wat hun in staat zal stellen om hun rol in de gewapende revolutie te vervullen totdat hun thuislanden bevrijd zijn.

Artikel 22. Zionisme is als politieke beweging ten nauwste verbonden met internationaal imperialisme, en als zodanig is dit antagonistisch² tegenover alle acties voor de bevrijding van progressieve bewegingen in de wereld. Dit is racistisch en fanatiek van aard, agressief, expansionistisch en kolonialistisch in zijn doelstellingen, en fascistisch in zijn methoden. Israël is het instrument van de Zionistische beweging, en een geografische basis voor wereldimperialisme die strategisch binnenin het Arabische thuisland geplaatst werd om de hoop van de Arabische natie voor bevrijding, eenheid en vooruitgang de kop in te drukken. Israël is een constante bron van bedreiging voor vrede in het Midden-Oosten én ook in de hele wereld. Omdat de bevrijding van Palestina de Zionistische en imperialistische tegenwoordigheid zal vernietigen en tot vrede in het Midden-Oosten zal bijdragen, verwacht het Palestijnse volk de ondersteuning van alle progressieve en vreedzame machten in de wereld. Er wordt bij hen aangedrongen om, afgezien van hun affiliaties³ en geloven, hulp aan de Palestijnen te bieden in hun rechtvaardige strijd voor de bevrijding van hun thuisland.

Artikel 23. De eisen van veiligheid en vrede, zowel als de eisen van recht en gerechtigheid, eist van alle staten dat zij het Zionisme als een onwettige beweging zullen beschouwen, haar bestaan als onwettig zullen verklaren en al haar activiteiten zullen verbannen.

De ‘onheilige’ oorlog

Het is duidelijk dat de Palestijnen hun hele bestaan hebben gebouwd op de haat tegen Israël. Kinderen worden van jongsaf door deze ‘revoluZionaire’ geest besmet. In een breder verband geldt dit ook voor al de andere Arabische Moslimstaten. Het is bij hen een ‘heilige’ missie om Israël van de kaart te vegen en de tempelkoepels van Allah voor eeuwig van de tempelberg af over Jeruzalem te

² **Antagonist:** iemand die een tegenovergesteld standpunt inneemt, syn. *tegenstander*, *tegenwerker*; tegenspeler van de protagonist in de klassieke tragedie (Van Dale-groot).

³ **Affiliatie:** aanhechting aan een als ‘moeder’ beschouwde organisatie of onderneming (Van Dale-cdrom)

laten uittorenen. In deze ‘heilige’ oorlog (*jihad*) spannen zij hun krachten ten diepste samen tegen de God van Israël, om Zijn heiligdommen voor hen in bezit te nemen:

“O God! zwijg niet, houd U niet als doof, en wees niet stil, o God! Want zie, Uw vijanden maken getier, en Uw haters steken de kop op. Zij maken listig een heimelijke aanslag tegen Uw volk, en beraadslagen tegen Uw verborgenen. Zij hebben gezegd: Komt, en laat ons hen uitroeien, dat zij geen volk meer zijn; dat aan de naam van Israël niet meer gedacht worde. Want zij hebben in het hart te zamen beraadslaagd; tegen U hebben zij een verbond gemaakt; De tenten van Edom en van de Ismaëlieten, Moab en de Hagarenen; Gebal, en Ammon, en Amalek, Palestina met de inwoners van Tyrus. Ook heeft zich Assur bij hen gevoegd ... Die zeiden: Laat ons de schone woningen Gods voor ons in erfelijke bezitting nemen. Mijn God! maak hen als een wervel, als stoppelen voor den wind. Gelijk het vuur een woud verbrandt ...” (Psalm 83).

Verblind door een fanatieke haat tegen Joden en Christenen zullen de Palestijnen voortgaan om hun eigen ondergang in een confrontatie met Israël te bespoedigen. Hun moorden, terreurdaden, sabotageveldtochten, tartende houdingen en voortgezette provocaties, zullen waarschijnlijk in de nabije toekomst ertoe leiden dat Israël hen zal aanvallen en een grote slachting onder hen zal aanrichten.

Bewust van het feit dat zij alléén helemaal niet tegen Israël opgewassen zijn, zal de PLO een complot met zijn Arabische en andere Moslimbondgenoten sluiten om te proberen Israël te verdelgen. Hiervoor zullen zij volgens Ezechiël 38 en 39 ook de steun van Rusland krijgen. De huidige strijd in Israël is duidelijk een voorloper van de grote Russisch-Arabische inval in Israël.

De Komende Russisch-Arabische inval in Israël

De Heer heeft aan Ezechiël de opdracht gegeven om over een grote oorlog te profeteren die in de eindtijd (in het laatste der jaren) in Israël zal uitbreken:

“... zet uw aangezicht tegen Gog, het land van Magog, de hoofdvorst van Mesech en Tubal; en profeteer tegen hem, En zeg: Zo zegt de Heere HEERE⁴: Zie, Ik [wil] aan u, o Gog, gij hoofdvorst van Mesech en Tubal! En Ik zal u omwenden, en haken in uw kaken leggen, en Ik zal u uitvoeren, alsook uw ganse leger ... Perzen, Moren en Puteeërs ... Gomer en al zijn benden, en het huis van Togarma, [aan] de zijden van het noorden⁵, en al zijn benden; vele volken met u ... Na vele dagen zult gij bezocht worden; **in het laatste der jaren** zult gij komen in het land, dat teruggebracht is van het zwaard, dat vergaderd is uit vele volken, op de bergen Israëls, die steeds tot verwoesting geweest zijn ... Op die dag zal het ook geschieden, dat er raadslagen in uw hart zullen opkomen, en gij zult een kwade gedachte denken, En zult zeggen: Ik zal optrekken naar [dat] land van dorpen, ik zal komen tot hen, die in rust zijn, die zeker wonen, die allemaal wonen zonder muur, en grendel noch deuren hebben ... En gij zult optrekken tegen Mijn volk Israël, als een wolk, om het land te bedekken; **in het laatste der dagen zal het geschieden**” (Ezech. 38:1-11, 16).

“En Ik zal u omwenden, en een zeshaak in u slaan, en u optrekken uit de zijden van het noorden, en Ik zal u brengen op de bergen Israëls. Maar Ik zal uw boog uit uw linkerhand slaan, en Ik zal uw pijlen uit uw rechterhand doen vallen. Op de bergen Israëls zult gij vallen, gij en al uw benden, en de volken, die met u zijn; Ik heb u aan de roofvogels, aan het gevogelte van alle vleugel, en aan het gedierte des velds tot spijs gegeven. Op het open veld zult gij vallen; want Ik heb het gesproken, spreekt de Heere HEERE” (Ezech. 39:2-5).

⁴ **HEERE**: Gods verbondsnaam JHWH (het Tetragram) wordt in onze Statenvertaling overal weergegeven door het substituuat HEERE. Het Tetragram wordt echter het best weergegeven als ‘Jahweh’.

⁵ **Aan zijden van het noorden**: in de Afrikaanse Bijbel: ‘in die uithoeke van die Noorde’.

Gog is Rusland

De identiteit van Gog wordt vanuit drie verschillende oogpunten heel duidelijk als het moderne Rusland bevestigd:

1. Het land Magog

Volgens het geslachtsregister in Genesis 10 was Magog een kleinzoon van Noach (v. 1-2). De afstammelingen van Magog hebben ten noorden van het Kaukasusgebergte in het huidige Rusland gewoond, en is het belangrijkste antieke volk waaruit de moderne Russen afgestamd zijn.

2. De vorst van Ros, Meseg en Tubal

Ros, of Rus, was een van de stammen die van Magog afgestamd zijn. Zij hebben lang in de omgeving van de Wolga gewoond. Meseg en Tubal waren jongere broers van Magog (Gen. 10:2) en hebben ook in het gebied van het huidige Rusland gewoond. Meseg was de stichter van de Moski, en van dit naamwoord is 'Moskou' afgeleid. Tubal is de stamvader van de Tibereni die langs de Zwarte Zee gewoond hebben.

3. De uithoeken van het Noorden⁶

Moskou, de hoofdstad van Rusland, ligt recht ten noorden van Jeruzalem⁷. Onmiddellijk ten noorden van Israël was Assyrië, het land van *de koning van het Noorden*. Rusland wordt echter onderscheiden als gelegen in *de uithoeken van het Noorden*.

Het eindtijdse Rusland

De profetie in Ezechiël 38 en 39 heeft duidelijk betrekking op *de laatste dagen*, en werd dus niet in oudtestamentische tijden vervuld. Het verwijst uitdrukkelijk naar een aanval op het herstelde volk Israël, van wie het land 'steeds tot verwoesting geweest' is (Ezech.38:8).

De Sovjet-Unie heeft zich na de tweede wereldoorlog militair tot een sterke mogendheid ontwikkeld en zich uitgesproken vijandig tegenover Israël geplaatst. Sedert Israëls herstel in 1948 zijn de Arabische landen telkens van grote arsenalen Russische wapens (AK 47's), pantservoertuigen, raketten en jachtvliegtuigen voorzien, om een vernietigingsoorlog tegen het volk Israël te voeren. Al deze oorlogen waren voorlopers van de geprofeteerde Russisch-Arabische inval in Israël.

Russische bondgenoten

Ezechiël noemt de volgende bondgenoten die samen met Rusland een inval in Israël zullen doen:

1. Perzië

De naam *Perzië* is in 1935 in *Iran* veranderd. Na de Islamitische revolutie van de Ayatollah Khomeini is dit land uitgesproken anti-Israëlitisch geworden en is heel sterk in de machtssfeer van Rusland gekomen. In samenwerking met Russische wetenschappers heeft Iran onlangs zijn *Shihab-3* ballistische raket⁸ ontwikkeld die doelen in Israël kan treffen. Binnenkort zal Iran over kernkoppen voor zijn raketten beschikken. Iran en Irak hebben ook vrede gesloten terwille van hun gemeenschappelijke strijd tegen Israël en zijn machtige bondgenoot, Amerika.

2. Kus

Kus is de oorspronkelijke Hebreeuwse benaming voor *Ethiopië*. Na de val van het bewind van Haile Selassie in 1974 is Ethiopië eerst in een communistische dictatuur veranderd, en later in een Islamitische staat. Beide ideologieën hebben een sterke anti-Joodse ingesteldheid.

3. Put

⁶ **De uithoeken van het noorden:** Ezech. 38:6, naar de Afrikaanse Bijbel: 'in die uithoeke van die Noorde'; SV: 'aan de zijden van het noorden'; KJV: 'of the north quarters'; NBG: 'ver in het noorden'.

⁷ **Recht ten noorden:** zie hierboven de afgebeelde uitsnit van de wereldkaart (Encarta 2002).

⁸ **Ballistische raket:** raketwapen dat door het ontbranden van een of meer rakettrappen in zijn baan wordt gebracht en zich vervolgens op de wijze van een projectiel voortbeweegt (Van Dale)

Put is de Hebreeuwse naam voor *Libië*. Dit land is door de militante kolonel Khaddafi tot een socialistische republiek verklaard. Hij handhaaft nauwe banden met Rusland, en het is zijn uitgesproken beleid om Israël te verdelgen en haar grondgebied aan de Palestijnen te overhandigen. Libië beschikt over ballistische raketten die in Noord-Korea aangekocht werden en waarmee Israëlische doelen vanuit Libië bestookt kunnen worden.

4. *Togarma*

Dit is een verwijzing naar Turkije, een land dat een oorheersende Moslimbevolking heeft van ongeveer 97%. Turkije is officieel een NAVO-bondgenoot en vriend van Israël. Na het onlangs mislukte Camp David vredesberaad tussen Israël en de PLO, heeft Jasser Arafat Turkije bezocht waar hij onvoorwaardelijke steun kreeg voor de oprichting van een Palestijnse staat, met Oost-Jeruzalem als hoofdstad. Israël kan niet meer op voortgezette steun van Turkije rekenen, maar de PLO kan dat wél.

5. *Gomer*

Door de naam Gomer wordt Duitsland als een van de bondgenoten in de oorlog tegen Israël geïdentificeerd. Er zijn groeiende economische, politieke en zelfs militaire banden tussen Duitsland en Rusland, aangezien Rusland door de Duitse regering als een belangrijke factor voor de toekomstige stabiliteit in Oost-Europa beschouwd wordt. Goede verhoudingen met olieproducerende Arabische staten zal ook voor die landen bondgenoten opleveren voor hun strijd tegen Israël. Voor Duitslands economische ontwikkeling is het een heel belangrijke strategische overweging om de voorgezette levering van olie uit het Midden-Oosten te verzekeren. Waarschijnlijk zullen zij, zoals veel andere landen, hun vriendschap met Israël hiervoor opofferen.

Overwinning én misleiding

De uitslag van de Russisch-Arabische inval in Israël zal hoogst verrassend, onverwachts en uiterst dramatisch zijn. Plots zal Israël de dood voor ogen zien, terwijl de inval in een wereldoorlog dreigt te ontaarden, maar dan zal de Heer de invallende legers op de bergen van Israël verdelgen. Er zal zelfs vuur uit de hemel nederdalen (Ezech. 39:4-6), terwijl er ook een grote aardbeving zal zijn (Ezech. 38:19-23).

Het zal Israël zeven maanden kosten om de lijken van hun vijanden te begraven, en zij zullen zeven jaar lang van de oorlogsbuit gebruik maken (Ezech. 39:9-12). Zij zullen zich buitengewoon over dit ingrijpen van de Heer verblijden, omdat zij van een gewisse dood en nationale ondergang werden gered. Hun blijdschap zal geen grenzen kennen.

Deze situatie zal waarschijnlijk door Satan uitgebuit worden om de ergst mogelijke misleiding te brengen, in een poging om de Antichrist als wereldmessias aanvaard te krijgen door Israël, de Moslimlanden en alle andere natiën. De Antichrist met zijn bovennatuurlijke (duivelse) machten zal het krediet voor de oorwinning opeisen door te beweren dat God hem naar de aarde heeft gestuurd om een dreigende kernoorlog af te wenden en zodoende de hele wereld van de ondergang te redden. Israël en de natiën zullen een heel ernstige beoordelingsfout begaan door deze man als de beloofde Messias te aanvaarden en een verbond met hem te sluiten (Dan. 9:27; Joh. 5:43; Op. 13:3-4).

De Antichrist komt beslist en zal zich later ook in de herbouwde tempel in Jeruzalem tot God verklaren. Indien hij tijdens de Russisch-Arabische inval in Israël geopenbaard wordt, dan betekent dit dat de opname van de Gemeente ook in die tijd moet plaatsvinden. De Gemeente is de tegenhouder die de openbaring van de Antichrist tegenhoudt:

“Dat u niemand verleide op enigerlei wijze; want [die komt niet], tenzij dat eerst de afval gekomen zij, en dat geopenbaard zij de mens der zonde, de zoon des verderfs; Die zich tegenstelt, en verheft boven al wat God genaamd, of [als] God geëerd wordt, alzo dat hij in de tempel Gods als een God zal zitten, zichzelf vertonende, dat hij God is ... En nu, wat [hem] wederhoudt, weet gij, opdat hij geopenbaard worde op zijn eigen tijd. Want de verborgenheid der ongerechtigheid wordt reeds gewerkt; alleen, Die hem nu weerhoudt, [Die zal hem weerhouden], totdat hij uit het midden zal [weggedaan] worden. En alsdan zal de ongerechtige geopenbaard worden, die de Heere verdelgen zal door de Geest Zijnsmonds, en te niet maken door de verschijning Zijner

toekomst; [Hem, zeg ik,] wiens toekomst is naar de werking des satans, in alle kracht, en tekenen, en wonderen der leugen; En in alle verleiding der onrechtvaardigheid in hen, die verloren gaan; daarvoor dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden. En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven; Opdat zij allen veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid” (2 Thess. 2:3-12).

De Antichrist zal in de misleiding van de wereld door de valse profeet bijgestaan worden. Hij zal schouwspelachtige tekenen en wonderwerken doen, en zelfs vuur uit de hemel doen nederdalen. Dit zal ertoe leiden dat alle mensen op aarde de Antichrist als God zullen aanbidden (Op. 13:11-15).

Een nieuwe vlag van Jodenhaat

In het midden van de verdrukking van zeven jaren, wanneer de Antichrist zichzelf tot God zal verklaren, en ook een afgodsbeeld van zichzelf in de tempel zal laten oprichten, zal Israël zijn verbond met hem verbreken. Zij zullen aanvankelijk bereid zijn om hem als de beloofde Messias te erkennen, maar zij zullen weigeren om afgodendienst te beoefenen en hem als God te aanbidden.

In reactie hierop zal de Antichrist een Joodse volksmoord gelasten en zij zullen snel moet wegvluchten naar een plek in de woestijn waar de Heer een overblijfsel van hen voor de laatste 3½ jaar van de grote verdrukking zal bewaren (Matt. 24:15-22; Op. 12:13-16). Overal waar Joden en Christenen aangetroffen worden, zullen zij terechtgesteld worden omdat zij zullen weigeren om de Antichrist te aanbidden.

Onder demonische ophitsing zullen die natiën van de wereld in Israël, en ook in en om Jeruzalem, verzameld worden, om het overblijfsel van Israël uit te roeien en bij de Olijfberg tegen de geprofeeteerde komst van de ware Messias van Israël te vechten (Op. 16:13-16; 19:19-21). Hier zal de Heer met hen in het gericht treden en hen uitdelgen:

“Want Ik zal alle heidenen tegen Jeruzalem ten strijde verzamelen ... En dat zal de plaag zijn, waarmede de HEERE al de volken plagen zal, die tegen Jeruzalem krijg gevoerd zullen hebben: Hij zal eens ieders vlees, daar hij op zijn voeten staat, doen uitteren; en eens ieders ogen zullen uitteren in hun holen; een eens ieders tong zal in hun mond uitteren. 13 Ook zal het te dien dage geschieden, dat er een groot gedruis van den HEERE onder hen zal wezen, zodat zij een ieder de hand van zijn naaste zullen aangrijpen, een eens ieders hand zal tegen de hand van zijn naaste omhoog gaan ... En het zal geschieden, dat al de overgeblevenen van alle heidenen, die tegen Jeruzalem zullen gekomen zijn, die zullen van jaar tot jaar optrekken om aan te bidden de Koning, den HEERE der heerscharen, en om te vieren het feest der loofhutten” (Zach. 14:2, 12-13, 16).

Jeruzalem de wereldhoofdstad

Met de wederkomst van Jezus Christus zal Jeruzalem hersteld worden en de wereldhoofdstad in het vrederijk worden (Hand. 15:16-17; Luk. 1:32; Jes. 2:2-4). “In die tijd zullen zij Jeruzalem noemen, de troon des HEEREN; en al de heidenen zullen tot haar vergaderd worden, om de Naam des HEEREN, te Jeruzalem; en zij zullen niet meer wandelen naar het goeddunken van hun boos hart” (Jer. 3:17). Het geredde Israël zal zich verblijden in de Heer, Hem van harte dienen, en zijn lof onder al de natiën verkondigen (Jes. 12: 3-6; 40: 9). Zij zullen de hele wereld in die tijd evangeliseren “en zij zullen de wereld met inkomsten⁹ vervullen” (Jes. 27:6). “Te dien dage zal de HEERE der heerscharen tot een heerlijke Kroon en tot een sierlijke Krans zijn voor de overgeblevenen van Zijn volk” (Jes. 28:5). Israëls geestelijke volheid zal de rijkdom zijn van de natiën (Rom. 11:12) en Jeruzalem de glansrijke wereldhoofdstad.

In het komende vrederijk zullen de natiën de Heer in Jeruzalem om genade komen smeken, en ook de gunst van het geredde Joodse volk zoeken omdat God met hen is:

“Alzo zullen vele volken, en machtige heidenen komen, om de HEERE der heerscharen te Jeruzalem te zoeken, en om het aangezicht van de HEERE te smeken. Alzo zegt de HEERE der heerscharen: Het zal in die dagen geschieden, dat tien mannen, uit allerlei tongen der heidenen,

⁹ **Jes. 27:6:** in de Afrikaanse Bijbel: “... die hele wêreld vol vrugte maak”; KJV: “... fill the face of the world with fruit”.

grijpen zullen, ja, de slip grijpen zullen van een Joodse man, zeggende: Wij zullen met u gaan, want wij hebben gehoord, [dat] God met u is” (Zach. 8:22-23).

In het licht van de wonderlijke toekomst van Israël en Jeruzalem, is het duidelijk waarom Jodenhaat en de verwerping of verdeling van Jeruzalem als hoofdstad van Israël, de kern is van de ideologie van Satan en de Antichrist. De wereld - de VN inbegrepen - vertoont toenemende tekenen van de veroordeling van Israël en de verplichte verdeling van hun land en hoofdstad met de Palestijnen.

Dit is een totaal onaanvaardbaar en onbijbels beleid waardoor de natiën de toorn van God over zichzelf zullen halen (Gen. 12:3¹⁰; Joël 3:1-2¹¹).

Wij leven in kritieke tijden waarin individuen en natiën standpunten innemen en daden doen waardoor hun eeuwige lotsbestemming bepaald zal worden, namelijk door zich te keren óf naar de Heer en zijn barmhartigheid, óf van zijn aangezicht weg, waardoor zij voorwerpen van Gods toorn worden!

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

¹⁰ **Gen. 12:3:** “En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten van het aardrijk gezegend worden”.

¹¹ **Joël 3:1-2:** “Want ziet, in die dagen en in die tijd, als Ik de gevangenis van Juda en Jeruzalem zal wenden; Dan zal Ik alle heidenen vergaderen, en zal hen afvoeren in het dal van Josafat; en Ik zal met hen aldaar richten, vanwege Mijn volk en Mijn erfdeel Israël, dat zij onder de heidenen hebben verstrooid, en Mijn land gedeeld”.